

Van: annemie meijer [<mailto:annemiemeijer@onsneteindhoven.nl>]

Verzonden: woensdag 9 november 2016 7:52

Aan: Henri Swinkels; STATENGRIFFIE; Annick van Tilburg; Bert Doedens; Monique Claassen - Dooijenburg

Onderwerp: Hetpaarddatvliegt reactie op advies Subsidie Hedendaagse Cultuur in Noord-Brabant 2017-2020

Urgentie: Hoog

Beste bestuurder,

Donderdag 3 november jl. ontvingen wij de beoordeling van onze subsidieaanvraag.

Hetpaarddatvliegt heeft een positieve beoordeling. Wij leveren een goede bijdrage aan het Brabants Cultuursysteem, ruim voldoende artistiek inhoudelijke kwaliteit, een eigen herkenbare signatuur, zakelijke professionaliteit en voldoende publieksstrategie. Voor educatie in de provincie en regio nemen wij verantwoordelijkheid door bijzondere educatievormen en eigenzinnige projecten bij onze voorstellingen te ontwikkelen, in de vorm van o.a. Weiland en SPAN en deel te nemen aan de Cultuurloper. Als kritiekpunt op gebied van marketing melden wij dat er reeds externe expertise is ingeschakeld in samenwerking met Theaters Tilburg en Parktheater Eindhoven.

Op basis van de puntentelling lijkt, als de adviescommissie autonoom had mogen beoordelen, het advies om niet te honoreren niet terecht.

Dit advies heeft tot gevolg dat een beperkt aantal aanvragers zowel landelijk als provinciaal gesubsidieerd gaan worden en een grote groep nu zonder deze ondersteuning verder moet. Wij ook.

Het jeugdtheater verliest met het verdwijnen van Hetpaarddatvliegt een toegankelijk en als enige 100 procent Brabants jeugdtheatergezelschap dat zich beweegt in de haarvaten van de Brabantse samenleving.

De afgelopen acht jaar hebben wij dankzij de ondersteuning van provincie en gemeente kunnen werken aan onze eigen signatuur en een vernieuwende educatiepoot. Dit resulteerde alleen al in de afgelopen 5 weken tweemaal tot een viersterren recensie van de landelijke pers (zie bijlage). Het raakt ons ten volle dat wij als jeugdtheatergezelschap ingezet hebben op educatie, in overeenstemming met het beleid op provinciaal én stedelijk niveau. Zijn al die inspanningen daarvoor nu ineens niet meer relevant, van geen betekenis?

Helaas hebben we nu te maken met kapitaalvernietiging. Verplichtingen moeten worden afgebouwd en veel energie, contacten, verbindingen en projecten zullen verloren gaan.

De adviescommissie van de provincie kreeg de opdracht zich te laten leiden door de besluitvorming van het landelijk Fonds Podiumkunsten. Wij zijn van mening dat de commissie daarmee inhoudelijk niet serieus genomen wordt en daardoor overbodig lijkt. Heeft de provincie geen eigen belang?

Ook staan wij kritisch tegenover over de vaststelling van de hoogte van de bedragen per instelling. Dat het totale budget nu opeens bij zo'n klein gedeelte van het veld terecht komt, dat het aantal makers wordt gereduceerd, de spreiding niet meer van belang lijkt en het zogenaamde "middensegment" wordt geminimaliseerd is onterecht.

Wij constateren dat er voorbijgegaan wordt aan de kennis en waardering van de inbedding en werking van provinciale culturele organisaties van een op Noord-Brabant georiënteerde adviescommissie. Onze zorg is dat als deze tendens zich voortzet ook gemeentes zich hierbij aan gaan sluiten.

Wij hebben nogal wat vragen bij de gang van zaken, dat zal duidelijk zijn.

Wij dringen er nu bij u op aan om de overall systematiek van de keuzes te heroverwegen. Wij pleiten er tevens voor om samen in gesprek te gaan inzake de mogelijkheden tot reparatie van het advies, respectievelijk vast te stellen op welke wijze de gevolgen van het advies kunnen worden beperkt. Graag ontvangen wij een uitnodiging voor nader overleg.

Met vriendelijke groeten,

Bestuur Hetpaarddatvliegt:

Renee Dommerholt, Mario van Hamersveld, Paul L'Herminez en Nob Ruijgrok

Hetpaarddatvliegt:

Loek Beckers, Annemie Meijer, Annemiek Nienhuis en Reem Wittenbols

Bijlagen:

recensies theaterkrant sept - nov 2016

bovenstaande in pdf formaat

GESMOORD IN LIEFDE

Door Wendy Lubberding gepubliceerd 6 november 2016

In het weekend nadat het Eindhovense jeugdtheatergezelschap Hetpaarddatvliegt hoorde dat het zijn structurele subsidie van de provincie Noord-Brabant kwijtraakt, gaat hun nieuwste, heel persoonlijke voorstelling in première. En het is er een die er mag zijn. Regisseur Lenneke Maas vroeg de leden van Hetpaarddatvliegt met haar een voorstelling te maken over de manier waarop ouders van nu hun kinderen grootbrengen. Ze vroeg er meteen bij of Reem Wittenbols en Annemiek Nienhuis samen met hun eigen kinderen op het toneel wilden staan.

Sep Wittenbols (zoon van Wittenbols) en Julia Hesdahl (dochter van Nienhuis) voelen zich thuis op de speelvloer. Hesdahl is laconiek, gevat en grappig, Sep Wittenbols energiek, zelfbewust en vrolijk. Ze hebben ontegenzeggelijk talent, zoals hun ouders de wereld ook stevig inprenten in een subtiel ontsprekend tegen elkaar opbieden: Julia kan fantastisch tekenen en spreekt alle talen, Sep is zo'n pure, open jongen bij wie alles lukt en niets teveel is, zij helpt haar moeder de dingen in perspectief te zien, hij heeft een keer een kind van de verdrinkingsdood gered.

De kinderen staan erbij alsof ze deze dingen al jaren over zichzelf horen. Ze knikken met een bevreemdend soort onaangedaanheid: het klopt, ik ben echt hartstikke cute, dat is gewoon waar. Ze dansen met hun ouders, die hun muziek ook cool vinden, of die het cool vinden dat zij deze muziek cool vinden. Even later lezen ze een reeks absurde brieven aan zichzelf voor: 'Lieve Julia, je mag echt trots zijn op je excentriciteit. Je hebt echt al enorm veel bereikt (...) Liefs, Julia.' Wat is nog de rol van de ander in het leven van deze kinderen? Kan een ander nog dichtbij ze komen nu ze al zo vol zitten van zichzelf? Ik merk dat ik na vijftientig minuten ongeremde bevestiging verlang naar een uitbraak; naar een moment waarop een van de twee jonge talentjes losbreekt, de boel overhoop gooit en tegen een ouder tekeer gaat. Deze kinderen hebben geen rafelrand. Ze zijn gladgepolijst met aandacht en waardering en eivol gestopt met het geloof in zichzelf. Maar de beste plek om geraakt te worden is waar je zelf een beetje stuk bent of iets mist. Waar mensen zich duurzaam aan elkaar hechten is waar de rafelranden in elkaar grijpen.

De ouders laten zien hoe een fantastisch kind afstraalt op jezelf. De openingszin van Nienhuis is prachtig, maar draagt een kiem van bederf in zich: 'Toen ik Julia na haar geboorte voor het eerst in mijn armen hield en in haar ogen keek, dacht ik: als jij mij straks maar aardig gaat vinden.' Voor iedere nieuwe ouder een herkenbaar sentiment, ik hoor het op de stoelen om me heen zacht opklinken: 'oh

ja...'

Maar de voorstelling roept heel knap de vraag op wat die drang inhoudt. Hoever kijk je eigenlijk om je heen als deze wens de centrale gedachte achter je opvoeding wordt? Hoe gaan die kleine wezentjes, geconditioneerd om zich zonder kritiek volledig harmonieus tot hun ouders te verhouden, zich straks verhouden tot al die andere mensen waar ze mee moeten samenleven, werken, plannen maken, kinderen opvoeden? Hoe zullen ze omgaan met weerstand, opkomen voor hun eigen overtuigingen, hun eigen pad leren kiezen en ondanks de hobbels op de weg toch doorgaan? En wat zegt het over de ouders als die zich zo afhankelijk opstellen van de waardering van hun kinderen dat elke vorm van reflectie afketst? Ongemakkelijk lachend wijst Reem Wittenbols elke kritische vraag af en stort zich letterlijk en griezelig op zijn eigen zoon.

Deze grappige en energieke voorstelling roept ernstige vragen op die relevant zijn voor ons allemaal. In deze wereld, die wij maken, groeien onze kinderen zó op. *De voorstelling die eigenlijk over jou gaat* toont hoe onbegrensde liefde voor je kind in wezen voornamelijk neerkomt op onbegrensde liefde voor jezelf. Hoe veel geven een ultieme vorm van nemen is. Of misschien zelfs wel van ontnemen. Want het is pijnlijk om te constateren dat deze twee mooie, lieve, leuke getalenteerde kinderen vanavond in feite een heleboel narcistische trekken tentoonspreiden. Twee zelfvoldane eilandjes, niemand nodig, keurig naast elkaar. Net als hun ouders.

EEN LICHTVOETIGE MUZIKALE HAMLET

Door Wendy Lubberding gepubliceerd 1 oktober 2016

‘Dit is het eind, dit is het eind...’ zingen de drie spelers aan het begin van *Hamlet*, de voorstelling die het Eindhovense jeugdtheatergezelschap Hetpaarddatvliegt maakte voor kinderen van 8 tot 14 jaar. Muzikaliteit en humor typeren deze vlot vertelde en heldere versie van het stuk, die al in 2012 werd gemaakt en nu wordt hernomen.

Regisseur Reem Wittenbols heeft Shakespeares tekst samen met componist Tjerk van der Ham bewerkt tot een gefocust, muzikaal verhaal met invoelbare personages. De taal is daarbij knap overeind gebleven en vormt nog steeds de spil waar alles om draait, met het spel tussen klank en betekenis van een woord, met de treffende vergelijkingen en opmerkelijke tegenstellingen en het ritme. Veel zijlijnen en personages zijn weggelaten, de aandacht ligt bij Hamlet, zijn moeder, Claudius en Ofelia. Alle rollen worden gespeeld door Stijn Hoes, Maria Noë en Maarten Hutten.

Hutten speelt zelfingenomen genietend met zijn macht als gladde Claudius, waardig als de geest en grappig en aandoenlijk als hardwerkende doodgraver. Hoes zet Hamlet neer als een sympathieke jongen van nu, heel naturel, niet al bij aanvang zwaar getroebleerd maar eerder verwonderd en onderzoekend. Hij komt dicht bij zijn publiek en spreekt de kinderen af en toe rechtstreeks aan of prikkelt ze met een luchtige terzijde. Met haar prachtig heldere zangstem heeft Noë een troef in handen; in haar wanhoop zingt haar Ofelia met een stem als glas hoe het gras straks boven haar zal groeien, maar ze zingt het alsof het haar overkomt, dit liedje, zoekend en verbaasd, en de verwarring die ze zo oproept is tegelijk akelig en ontroerend.

Lichtvoetigheid kenmerkt de regie. De momenten van verlichting die het stuk biedt worden ten volle benut. Het toneelstuk-in-het-toneelstuk is lekker over de top, met acteurs die elkaar het licht in de ogen niet gunnen, vet aangezette clichématige musicalzang en kostuums die zo uit de verkleedkist komen. Tegelijk wordt er open en met humor getoond hoe je met maar drie acteurs vier, vijf of zes personages kunt laten zien.

In de vlotte montage vallen de grote vragen waar Hamlet voor staat wel wat naar de achtergrond. Maar soms pakt de muziek die laag toch even op. De drie acteurs hebben haast voortdurend een instrument in handen. De akoestische en elektrische gitaren, ukelele en cello doen dienst als stem, als verdieping van het

personage dat ze bespeelt, als decorstuk om je achter te verstoppen en als wapen. Daarmee zijn het volwaardige aanwezigheden op de vloer, ze zijn er niet slechts bij om wat muzikale ondersteuning te geven aan een scène. Wanneer Hamlet de geest van zijn vader ontwaart staat daar, op een doodskist, een ouwe rocker te soleren met precies die gitaargoden-houding die hem ferm een generatie boven die van zijn zoon Hamlet plaatst. Met woorden en met zijn gitaarspel brengt hij zijn schokkende boodschap over. En wanneer Claudius en Hamlet elkaar treffen in hun eindduel ontrolt zich hortend en stotend een gitaar-battle tot de dood erop volgt.

Deze *Hamlet* neemt het jonge publiek op lichtvoetige wijze en met veel muzikaliteit mee door het verhaal. De levendigheid die Shakespeares taal kenmerkt klinkt hier mooi door in het spel, al komen de existentiële vragen waar Hamlet mee worstelt dan wat minder prominent aan bod.

Aan de Provincie Noord Brabant
t.a.v. de commissie cultuur,
A. van Tilburg en A. Doedens,
Gedeputeerde H. Swinkels

Eindhoven, 8 november 2016

Beste bestuurder,

Donderdag 3 november jl. ontvingen wij de beoordeling van onze subsidieaanvraag.

Hetpaarddatvliegt heeft een positieve beoordeling. Wij leveren een goede bijdrage aan het Brabants Cultuursysteem, ruim voldoende artistiek inhoudelijke kwaliteit, een eigen herkenbare signatuur, zakelijke professionaliteit en voldoende publieksstrategie. Voor educatie in de provincie en regio nemen wij verantwoordelijkheid door bijzondere educatievormen en eigenzinnige projecten bij onze voorstellingen te ontwikkelen, in de vorm van o.a. Weiland en SPAN en deel te nemen aan de Cultuurloper. Als kritiekpunt op gebied van marketing melden wij dat er reeds externe expertise is ingeschakeld in samenwerking met Theaters Tilburg en Parktheater Eindhoven.

Op basis van de puntentelling lijkt, als de adviescommissie autonoom had mogen beoordelen, het advies om niet te honoreren niet terecht.

Dit advies heeft tot gevolg dat een beperkt aantal aanvragers zowel landelijk als provinciaal gesubsidieerd gaan worden en een grote groep nu zonder deze ondersteuning verder moet. Wij ook.

Het jeugdtheater verliest met het verdwijnen van Hetpaarddatvliegt een toegankelijk en als enige 100 procent Brabants jeugdtheatergezelschap dat zich beweegt in de haarvaten van de Brabantse samenleving. De afgelopen acht jaar hebben wij dankzij de ondersteuning van provincie en gemeente kunnen werken aan onze eigen signatuur en een vernieuwende educatiepoot. Dit resulteerde alleen al in de afgelopen 5 weken tweemaal tot een viersterren recensie van de landelijke pers (zie bijlage). Het raakt ons ten volle dat wij als jeugdtheatergezelschap ingezet hebben op educatie, in overeenstemming met het beleid op provinciaal én stedelijk niveau. Zijn al die inspanningen daarvoor nu ineens niet meer relevant, van geen betekenis?

Helaas hebben we nu te maken met kapitaalvernietiging. Verplichtingen moeten worden afgebouwd en veel energie, contacten, verbindingen en projecten zullen verloren gaan.

De adviescommissie van de provincie kreeg de opdracht zich te laten leiden door de besluitvorming van het landelijk Fonds Podiumkunsten. Wij zijn van mening dat de commissie daarmee inhoudelijk niet serieus genomen wordt en daardoor overbodig lijkt. Heeft de provincie geen eigen belang?

Ook staan wij kritisch tegenover over de vaststelling van de hoogte van de bedragen per instelling. Dat het totale budget nu opeens bij zo'n klein gedeelte van het veld terecht komt, dat het aantal makers wordt gereduceerd, de spreiding niet meer van belang lijkt en het zogenaamde "middensegment" wordt geminimaliseerd is onterecht.

Wij constateren dat er voorbijgegaan wordt aan de kennis en waardering van de inbedding en werking van provinciale culturele organisaties van een op Noord-Brabant georiënteerde adviescommissie. Onze zorg is dat als deze tendens zich voortzet ook gemeentes zich hierbij aan gaan sluiten.

Wij hebben nogal wat vragen bij de gang van zaken, dat zal duidelijk zijn.

Wij dringen er nu bij u op aan om de overall systematiek van de keuzes te heroverwegen. Wij pleiten er tevens voor om samen in gesprek te gaan inzake de mogelijkheden tot reparatie van het advies, respectievelijk vast te stellen op welke wijze de gevolgen van het advies kunnen worden beperkt. Graag ontvangen wij een uitnodiging voor nader overleg.

Met vriendelijke groeten,

Bestuur Hetpaarddatvliegt:

Renee Dommerholt, Mario van Hamersveld, Paul L'Herminez, en Nob Ruijgrok

Hetpaarddatvliegt:

Loek Beckers, Annemie Meijer, Annemiek Nienhuis en Reem Wittenbols

Bijlagen: 1